

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2733/2023
04.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Ђукић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., власника ПР ... "ВВ", чији је пуномоћник Никша Црногорац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3474/22 од 23.11.2022. године, у седници одржаној 04.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3474/22 од 23.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3474/22 од 23.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П1 145/19 од 25.05.2022. године, ставом 1. изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име дуга за зараду по основу уговора о раду исплати законску затезну камату на износе наведене у том ставу изреке, док је тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 12.602,17 динара одбијен. Ставом 2. изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде за неискоришћени годишњи одмор исплати за 2018.годину 8.008,00 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2019. године па до исплате, за 2019. годину 6.212,00 динара, са законском затезном каматом од 01.01.2020. године па до исплате. Ставом 3. изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име дуга по основу усмено уговорених 10% од реализације ... и ... исплати износ од 101.881,07 динара, за месец септембар 2018. године, са законском затезном каматом почев од 31.10.2018. године па до исплате, износ од 100.227,38 динара за месец октобар 2018. године, са законском затезном каматом почев од 30.11.2018. године па до исплате и износ од 14.720,00 динара за месец новембар 2018. године, са законском затезном каматом почев од 31.12.2018. године па до исплате. Ставом 4. изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 118.720,87 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате, док је захтев тужиоца

преко досуђеног до трошковником траженог износа од 203.083,00 динара, одбијен. Ставом 5. изреке, захтев тужене којим је тражила да се тужилац обавезе да јој накнади трошкова парничног поступка од 116.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате, је одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 3474/22 од 23.11.2022. године, одбио као неосновану жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Лозници П1 145/19 од 25.05.2022. године, у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и у делу којим је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу по основу доцње тужене при исплати тужиочеве зараде, накнаде за неискоришћени годишњи одмор за 2018. и 2019. годину и неисплаћене накнаде зараде по усменом уговору, а одлука о усвајању тужбеног захтева тужиоца донета је применом одговарајућих одредби материјалног права и заснована на терету доказивања прописаном одредбом члана 231. Закона о парничном поступку. Имајући у виду да је побијана одлука заснована на примени правила о терету доказивања, а да се посебна ревизија не може да изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, следи да су наводи посебне ревизије тужене без утицаја на одлучивање јер не садрже релевантне разлоге за примену института посебне ревизије у овом конкретном случају.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужене, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, у парницама из радног односа о дозвољености ревизије одлучује се на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона, у зависности од вредности предмета спора побијаног дела.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 24.09.2019. године, а вредност предмета спора је 231.048,45 динара.

На основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члан 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**